

نازی ها مدارس نخبه های خود را بر پایه مدارس خصوصی ممتاز بریتانیا بنا کرده بودند [1]

این مقاله ترجمه ای است از یک گزارش، در مورد کتابی جدید، که اخیرا در انگلیس انتشار یافته است. این گزارش در چندین روزنامه در اروپا از جمله گاردین، تایمز لندن، لندن اکونومیک و غیره در نوامبر 2021 بچاپ رسیده است.

کالج ایتون و مدرسه □ هارو [2] از جمله مدارس در انگلیس بودند که ویژگی های «رهبریت سازی» آنها توسط مربیان آلمانی در دهه های 1930 و 1940 مورد تحسین واقع شده بود.

دانش آموزان و کارکنان مدرسه نخبگان نازی در شهر بالناشتات برای یک مسابقه فوتبال با تیمی از یک مدرسه خصوصی از بریتانیا آماده می شوند. بهار 1937. عکس: مدرسه ناپولا

نویسنده: مارک براون
برگردان: شاهین شعبانیان
دسامبر 2021

یک کتاب تحقیقاتی در بار □ تاریخ معاصر، که اخیرا منتشر شده است، نقل میکند که مدارس تعلیماتی نخبگان آلمان نازی که برای آموزش رهبران آینده رایش سوم تأسیس شده بودند، مدل خود را از مدارس خصوصی ممتاز بریتانیا مانند کالج ایتون و مدرسه □ هارو الگو برداری کرده بودند.

تاریخدان، خانم هلن رُوش (Helen Roche)، اولین تاریخ جامع مدارس نخبگان نازی را نوشته است که به نام مدارس ناپولا (Napolas) شناخته می شود. این محقق با تکیه بر تحقیقات انجام شده در 80 آرشیو در شش کشور و همچنین مصاحبه با بیش از 100 دانش آموز سابق، متوجه شد که نازی ها چقدر مشتاق بودند از نمونه "شکل دهنده شخصیت" سیستم آموزشی بریتانیا بیاموزند.

بین سال‌های 1934 و 1939 مبادلات متقابل بسیاری بین مدارس بریتانیا و آلمان رخ داد و پسران از معتبرترین مدارس خصوصی بریتانیا دوره‌های طولانی را در ناپولاهای آلمان سپری کردند.

دکتر رُوش که دانشیار دانشگاه دورهام است، اظهار داشت که مقامات ناپولاهای می‌خواستند از سیستم بریتانیا بیاموزند و در نهایت امیدوار بودند که یک مدل برتر برای مدارس خود ایجاد کنند.

فراخوانی و ادای احترام به پرچم در مدرسه □ ناپولا در شهر روگن در حدود سال 1942. عکس: دیتریش شولز

در حالی که مدارس خصوصی بریتانیا "حکام امپراطوری چند صد ساله بریتانیا" را آموزش می‌دادند (از مترجم: برای مثال، چرچیل سالها در مدرسه □ هارو تحصیل کرد)، دکتر رُوش بیان میکند که پیش‌بینی می‌شد "که ناپولاهای باید حاکمان هزار ساله رایش" را تربیت کنند.

سه واحد اولی مدارس ناپولا در آلمان، در سال 1933 ساخته شده و به عنوان هدیه □ تولد هیتلر، توسط وزیر فرهنگ وقت پروس، برنهارد روست، بنام هیتلر افتتاح گردید. در پایان جنگ جهانی دوم، جمعاً 40 مدرسه □ ناپولایی وجود داشت، از جمله چهار مدرسه □ ناپولا برای دختران.

تحقیقات پروفیسور رُوش نشان می‌دهد که ناپولاهای در تلقین سیاسی دانش آموزان بسیار مؤثرتر از تشکیلات دیگر، مثلاً جوانان هیتلری (Hitler Youth)، بودند. این شاید به این دلیل بود که بچه‌ها از سنین پایین در آن شرکت می‌کردند و مدارس دخترانه و پسرانه به شدت از هم جدا بودند.

این مدارس، از نظر فیزیکی، شرایط سختی را برای محصلین بوجود آورده بودند مانند اینکه آنها در سربازخانه خدمت میکنند. یکی از شاهدان دکتر رُوش نمونه‌ای از این سختگیری‌ها در یک مدرسه □ ناپولا روگن در شهر پوتبوس را به این صورت توصیف کرد: شاهد گفت، یکی از مصائب رایج در طول امتحان ورودی به این مدرسه‌ها، وادار کردن به دویدن افراد 10 ساله-- و نا آشنا به شنا کردن-- به طول 80 متر در امتداد اسکله و پریدن از یک سکوی شیرجه 3 متری به دریای بالتیک بود. "ما بزرگترها دوباره آنها را از آب بیرون می‌آوردیم. هیچ‌کس نباید نافرمانی و یا تردید کند! بعضی

شناگران، برای تمرین، مجبور میشدند از پنجره طبقه سوم به داخل پتو بپرند. هر کسی که تردید داشت می‌توانست مدرسه را ترک کرده و به خانه برگردد."

کلاس های زیست شناسی و شیمی در مدرسه □ ناپولا در شهر روگن در اوایل دهه 1940. عکس: دیتريش شولز

کثرت مبادلات محصلین بین مدارس آلمانی و انگلیسی چشمگیر بود. برای مثال، بین سال‌های 1935 و 1938، اوران اشتاین ناپولا، در تبادلاتی با مدرسه‌های وست‌مینستر، سنت پل، تونبریج، دانتری و بینگلی در یورکشایر شرکت کرد. این برنامه مدیران و معلمان مبادله ای از شروزی، دانتری و بولتون را نیز مشغول میکرد. همچنین مسابقات ورزشی با ایتون، هارو، وست‌مینستر، وینچستر، شروزی، برادفیلد و برایتستون برگزار شد.

پروفسور رُوش که بیش از یک دهه در مورد مدارس ناپولا تحقیق کرده است، گفت: "نتیجه ایده‌آل این برنامه این است که دانش‌آموزان و کارکنان ناپولا یاد بگیرند که چگونه کارها در انگلیس انجام می‌شوند و سپس از این دانش برای بهبود تکنیک‌های آموزشی خود استفاده کنند."

آگوست هایسمایر، بازرس مقامات ناپولا، مکرراً سیستم مدارس خصوصی بریتانیا را به عنوان الگویی برتر در آموزش "شخصیت‌سازی"، که عالی‌ترین هدف ناپولا بود، تحسین می‌کرد.

هایسمایر معتقد بود که "پس از چنین سفرهایی، یک محصل جوان، آلمان را با دید تازه ای مورد قیاس قرار خواهد داد. او سرشار از تجربیات باز خواهد گشت. افق دید او گسترده خواهد شد... او نقاط ضعفی را که در کشورش تشخیص داده اکنون باید برای رفع آنها کمک کند. او یاد خواهد گرفت که عمیق‌تر وطن خود را دوست داشته باشد."

پروفسور رُوش گفت، که این محصل آلمانی همچنین نقش مستقل مدیر مدرسه □ خصوصی را تجسمی از "اصول پیشوا" محسوب میکرد.

اتاق مطالعه در مدرسه □ ناپولا در شهر روگن، 1943. عکس: دیتريش شولز

پسران مدرسه □ ناپولا که در این مبادلات شرکت می کردند به عنوان "سفیران فرهنگی" "آلمان جدید" تلقی می شدند.

پروفسور رُوش گفت که بسیاری از پسران و استادان بریتانیایی تحت تأثیر آنچه در آلمان دیدند، قرار گرفتند، اگرچه با بدتر شدن روابط نگرش ها تغییر کرد.

او همچنین اظهار داشت که "ما می توانیم این برنامه □ مبادله را به عنوان الگویی کوچک برای نگرش های عمومی تر مردم طبقه متوسط و بالای بریتانیا نسبت به رژیم ناسیونال سوسیالیست (از مترجم: رژیم نازی) ببینیم." " اما همین طبقات از مردم انگلیس با اینکه به طور کامل از اهداف و آرمان های رایش سوم متقاعد نشده بودند، با این وجود آماده اند شدند تا به همتایان آلمانی خود شانس تقبل و همکاری بدهند، تا اینکه جنگ نازی ها به اوج مرگبار خود رسید."

مدارس نخبگان رایش سوم - تاریخ ناپولا، توسط انتشارات دانشگاه آکسفورد منتشر شده است.

منابع

1 <https://www.theguardian.com/world/2021/nov/17/nazis-based-their-elite-schools-on-top-british-private-schools>

2 کالج ایتون بوسیلاً □ یکی از پادشاهان انگلیس، هنری هشتم (1491-1541)، بنیان گذاری شد و مدرسه □ هارو بعنوان یک مدرسه برای پسران در سال 1243 شروع بکار کرد. این مدارس برای تحصیلات طبقات بالا در فعالیت بودند.